

گزینه ۴

۱

پیشه: کار، حرفه، صنعت

گزینه ۲

۲

بیت دارای شش جمله است که شامل پنج فعل مضارع و یک فعل ماضی است.

گزینه ۱

۳

گزینه ۱

۴

متون صورت سؤال به ترتیب معرّف ناصر خسرو قبادیانی و نظامی گنجوی است.

گزینه ۳

۵

در بیت صورت سؤال می‌خوانیم: "آن روز که دل بُردی و جان می‌رقصید، یاد باد. کاش من صد جان دگر بر سر آن می‌دادم." واضح است که افعال جمله‌های "جان می‌رقصید" و "من می‌دادم"، هر دو افعالی به زمان "گذشته" است.

گزینه ۱

۶

"خُرد" که در بیت آمده است به معنای "کوچک" است. "خردمند" یعنی "عاقل".

گزینه ۱

۷

"افسانه" اثر نیما یوشیج است.

گزینه ۴

۸

عبارت گزینه "۴" معرّف سعدی نیست. سعدی در قرن هفتم می‌زیست و بوستان و گلستان از آثار اوست.

گزینه ۱

۹

به جز بیت گزینه "۱"، همه ابیات بیان می‌کنند که هر کاری کنی، نتیجه آن را می‌بینی. بازگردانی بیت گزینه "۱": "با نظر و اندیشه نابکار، بد روزگار بر نمی‌گردد و عوض نمی‌شود."

۱۰

گزینه ۳

در بیت آغازین قطعه، دو مصراع هم‌قافیه نیستند.

۱۱

گزینه ۳

افعال گذشته گزینه‌ها: پرید، شنید، رفت، می‌رفت

افعال حال گزینه‌ها: می‌گیرد، می‌خواهم، می‌گوید

افعال آینده گزینه‌ها: خواهی نشست، خواهند نشست، خواهیم نشست، خواهیم نوشت، خواهد رفت

۱۲

گزینه ۲

املای "گذاشتن خدمت" به همین شکل درست است.

۱۳

گزینه ۱

ابیات صورت سؤال و گزینه "۱"، در بیان این مفهوم که انسان‌ها، نتیجه اعمال خود را در این دنیا می‌بینند، قرابت معنایی دارند.

۱۴

گزینه ۱

به جز بیت گزینه "۱"، در همه ابیات این مفهوم هست که انسان هر کاری کند، نتیجه آن را می‌بیند. در بیت گزینه "۱" دقت کنید که ارزش "گندم" از ارزش "جو" بیشتر است و شاعر در آن می‌گوید: "من مثل کسانی که می‌گویند گندم می‌فروشند؛ اما درواقع جو فروش هستند، نیستم. من مثل کسی هستم که می‌گویم جو می‌فروشم؛ اما درواقع گندم می‌فروشم." این مفهوم، به نوعی، ریاکاری را نکوهش می‌کند.

۱۵

گزینه ۱

"در پوستین خلق افتادن" کنایه از عیب‌جویی و بدگویی کردن از مردم است. ابیات گزینه‌های "۲"، "۳" و "۴"، همگی از عیب‌جویی نهی می‌کنند؛ اما بیت گزینه "۱" مفهوم دیگری دارد.

۱۶

گزینه ۱

متن صورت سؤال معرّف ناصر خسرو است. از آثار او می‌توان به سفرنامه، وجه دین، زادالمسافرین، دیوان اشعار و... اشاره کرد.

۱۷

گزینه ۱

"سخن گفتنِ گِل" و "سخن گفتن با گِل" که تشخیص است، در همه ابیات هست به استثنای بیت گزینه "۱".

۱۸

گزینه ۲

قطعه، شعری است که در آن به پند و اندرز و مسائل اخلاقی و اجتماعی می‌پردازند. به جز بیت گزینه "۲"، همه ابیات عاشقانه است.

واضح است که در ابیات برای "مرغک" شخصیت بخشی شده است، چراکه با آن صحبت می‌شود. همچنین واضح است که در جمله "زمانه رام تو نمی‌شود"، واژه "زمانه" نقش دستوری "نهاد" را پذیرفته است.

در جملات "پریدن را بیاموز" و "رمیدن را بیاموز"، با توجه به اینکه پس از واژه‌های "پریدن" و "رمیدن"، نقش‌نمای "را" آمده است، این واژه‌ها مفعول هستند.